

เทคโนโลยีบรมราชวราส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

มีเพื่อโลก อุญเพื่อโลก

(ลูกศิษย์อ่านจดหมายการคำสนาได้จัดส่งค่านิตยภัต สำหรับพระราชทาน
ชั้นธรรมมาให้)

(ถวายทองคำช่วยชาติเจ้าค่า ๑๘ บาท) นี่ลูกสาวอาจารย์ชาลีที่เป็นครูของหลวง
ตาบัว ทั้งสองนั้นแหล่ ที่เราได้ยกยอเสมอ ครูชาลี อาจารย์ชาลี พ่อใหญ่ขึ้น ๆ เป็นขัน
อาจารย์ แต่ก่อนเป็นครูสอนเรา นี่ลูกสาว พ่อล่วงไปแล้ว อย่าง เรารักมากันนะ หลวงตามาไม่
ได้เหมือนใคร ไม่เหมือนใครง่าย ๆ ว่าจะนักอะไร จะซังก์ดีจะรักก็ดี ต้องให้ถึงเหตุถึงผล
ถึงจะรักได้ถึงจะซังได้ เอะอะซัง เอะอะรัก ไม่เอา อันนี้เรารักถึงใจจริง ๆ อาจารย์ของ
เรา พอกลับมาแล้วเป็นยังไงไม่ทราบ ทางนั้นเลยมาเป็นลูกศิษย์เรา เรากลัวครูเราก็กลัว
ทั้งรักทั้งเคารพ อันนี้ก็เลยมาสนองอีกแหล่ ที่นี่เวลากลับมาเป็นลูกศิษย์เรา ก็ทั้งกลัวทั้ง
รักทั้งเคารปแบบเดียวกัน

โห หายากครูคนนี้ อาจารย์คนนี้ เราติดตามมาตลอด ไปไหนมาไหนชอบเอารา
ไปด้วย ที่เรารักเคารพก็คือว่า เป็นครูเป็นแบบพิมพ์ที่ดี ดีจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดานะ ไม่
ลีมเนื้อลีมตัว ไม่สุรุยสุร่าย ไม่ถือเนื้อถือตัว เข้าอกออกในได้หมดเลย ไม่มีคำว่า
เย่อหึงจองหอง นี่ละที่เรารักมากรักอันนี้เอง ขยันด้วย ทุกอย่างขยัน ตลอดมาเลย
เลี้ยงลูกนี้ให้ทุกคน ลูกหลายคนเลี้ยงให้ทุกคน มีหลักมีฐานด้วยกันทั้งนั้น ทั้งลูกหญิงลูก
ชาย เลี้ยงลูกเลี้ยงดีมาก สำคัญอันนี้ เป็นคติด้วยกันหมด เราถึงได้เคารพรัก

(ชุมชนพยาบาลแห่งประเทศไทยจะมาขอทอดกฐินสมบทก่อนในวันที่ ๑๘ ตุลา
เพรwareวันที่ ๒๑ มาไม่ได้ วันที่ ๒๑ เป็นวันพยาบาลแห่งชาติ พากหนูต้องไปทำพิธีทั่ว
ประเทศค่ะ เลยมาขอถวายไว้ก่อน) เอาละพอใจ ๆ วันที่ ๑๘ ตอนเช้านะ

ที่อ่านนี้อ่านให้ลูกศิษย์ฟังเท่านั้นเอง เราไม่เคยสนใจกับเหล่านี้นั่นที่เข้าถวาย
มา นี่ละที่ว่าเราไม่มีอะไรเป็นของตัว นานี้ออกช่วยชาติทั้งหมดเลยตลอดมา เราไม่เคยมี
ภัยในจิตใจว่าอะไรเป็นของเรานะ ได้มานับนี้กระจายออกไปทางชาติบ้านเมืองแล้ว
เป็นอย่างนั้น

นี่อะไรอ่านไม่ออก อ่านออกแต่ร้านครีทอง นี่ละที่เราอ่านให้ฟังทั่ว ๆ ไป ที่ผู้
ใหญ่จุ่ม หัวยทราย เข้าเขียนจดหมายมาหาเรา เขาก็คงแน่ใจว่าเราคงอ่านไม่ออก
เพราจะดหมายเขามันแบบนั้นแหล่ อย่างที่ปลัดอำเภอเขานิทกันกับผู้ใหญ่จุ่ม คือดัง
เข้าบี คนนั้นดังบี(จมูกบี) พุดเลี้ยงแหมบ ๆ (พุดเลียนเสียงคนจมูกบี)ว่า ผู้ใหญ่จุ่มนี่

แต่งตัวข้าหลวงสูงได้ แต่เวลาเขียนหนังสือเหมือนไก่เขี้ย เขียนจดหมายมาหาเราก แบบนั้นแหล่ แบบไก่เขี้ยมา เราก็เห็นบอไว้ สักสองสามวันแกก์ตามมา แกมาวัดอยู่ เรื่อย ๆ มากกว่า ผມเขียนจดหมายมาหาท่านอาจารย์ได้รับแล้วหรือ รับแล้ว พอว่าอย่าง นั้นก็นิ่ง เราก็เลยจับจดหมายออกมา อ่านออกใหม่ ทำไมอ่านไม่ออ ก้าวย่างนั้นอ่าน ให้ผมฟังชิ แกก็บอกให้เราอ่านให้แกฟัง เราจับแล้วก็ทำท่า อืออา ๆ ขำ เราวังนั้น คือ คำว่าขำ นามสกุลแก ผิวขาว มันชื่อชัดคำเดียว ขำ noknunไม่ได้เรื่อง ทางนี้มีแต่อืออาหึ้ง หมด เพราจะนั้นจึงอ่านว่าอืออา ๆ ขำ อู้ย ทำไม้อ่านยังซี ก็เขียนมาอย่างนี้จะให้อ่าน ว่ายังไง อู้ย อ่านหนังสือแบบนี้ ก็เขียนแบบนี้นะจะให้อ่านแบบไหน เราก็ว่างั้น นีก เหมือนกันถ้าอ่านก็ว่า อืออา ๆ ครี

ตั้งมาเราไม่เคยสนใจเรื่องเหล่านี้ เขารสั่งมาทางศึกษาธิการจังหวัด มีคนนำมาให้ มันสองสามครั้งแล้วแหล่ นาน ๆ เขารสั่งมาทีนึง หลาย ๆ เดือน มาเราก็เอาเข้า ธนาคารไปเลย อย่างนั้นเป็นปกติ เราไม่เคยมีอะไรเป็นของเรานะ อะไร ๆ มาทั้งนั้น แบบเดียวกันหมดเลย จิตใจเราไม่ได้มามาห่วงกับเรา เป็นห่วงโลกก็ยังบอกแล้ว ห่วงด้วย ความเมตตาด้วย ไม่ใช่ห่วงธรรมชาติ ห่วงเรื่อยห่วงตลอดเลย แทนที่จะมาห่วงเจ้าของ ไม่มี บอกว่าไม่มีเลย เราไม่มีเพื่อโลก อยู่ไปเพื่อโลก เท่านั้นแหล่ ที่ว่าเพื่อเราไม่มี ไม่มีกับกว่าไม่มี นีถึงระยะที่มันอิ่มพอก ธรรมะเป็นอย่างนั้นนะ ธรรมะมีความอิ่มพอก

แต่กิเลสไม่มีคำว่าอิ่มพอก ได้เท่าไร ๆ สิ่งที่ได้มามาเหมือนเชื้อไฟ ความอยากได้นี้ รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ได้เท่าไรไม่พอ ๆ ท่านจึงเรียกว่า โลโก อรุณาน ปริปุโน ความโลภ เป็นอันตรายแก่ธรรมทั้งหลายด้วย แกโลกด้วย ความโลภเป็นอันตรายแกโลกแก่ธรรม ไม่ใช่เรื่องของเล่น ท่านถึงยกออกมานะเป็นภัยชิต พระพุทธเจ้ารับสั่งของ โลโก อรุณาน ปริปุโน เป็นข้าศึก นีละเรื่องของกิเลสจะไม่มีคำว่าพอก มีแต่ความดีและความดีนั้น ดีนั้น จะเป็นจะตาย ยังไม่เห็นโทษแห่งความดีนั้นเลยว่ามาจากไหน มาจากความโลภ ความ โลภคือกิเลส ธรรมสอดเข้าไปเลย เห็นหมดทั้งโโคตรทั้งแข็งของมันธรรม ถึงลากโโคตรแข็ง มันออกมานะเจงให้ทราบได้ว่า นีคือโทษ กิเลสนี้มีแต่โทษ เอายาเคลือบนา๊ตาลนิด ๆ พอก ให้สัตว์ดูดดื่มไป จากนั้นเอารีบเด冈ตามไปเลย เป็นเด冈ปาก ๆ ตามไปเลย อย่างนั้น เรื่องของกิเลส ไม่มีใครจะมาแสดงได้ง่าย ๆ นะ

การแสดงตามตั้งรับตั้รما สาธุ เราไม่ได้ประมาท ตั้รماท่านรู้ท่านเห็นมายังไง ท่านก็มาจดເเอกสารไว้ สิ่งที่ท่านไม่รู้ไม่เห็นเท่ากับท้องฟ้ามหาสมุทร นั้นคือความจริงแห่ง ธรรมทั้งหลาย ไม่มีใครเห็น ผู้ปฏิบัติผู้รู้ธรรมเห็นธรรมเท่านั้นจะแจงออกได้หมดเลย นี คือรู้ตามหลักความจริง มีมากมีน้อยมันซึมซาบไปหมด สิ่งที่มีทั้งหลายเหมือนเชื้อไฟ ความรู้นี้เหมือนไฟ จะลุกalamไปสอดแทรกไปรู้ไปหมดเลย ที่นีตั้รماท่านพูดออกมายัง

ໄ ท่านกົງພູດອອກມາເປັນເຈືອນ ຈົບໄດ້ອັນນີ້ ມາພູດເພີຍເຖິ່ນແລະ ໄນໄດ້ມາກນະ ແຕ່ຫລັກຄວາມຈົງນີ້ເຕີມໂລກຮາຕຸ

ເພຣະຈະນີ້ເວລາພຣະພູດເຈົ້າຕຣສຽ້ແລ້ວຈຶ່ງແຈ້ງສັດໝາດໂລກຮາຕຸ ນຳມາພູດໄດ້ ມາດທຸກແຕ່ທຸກມຸມ ຕາມທີ່ເຫັນວ່າຈະເປັນປະໂຍໜນແກ້ໂລກມາກນ້ອຍ ຄໍາໄມ່ເປັນປະໂຍໜນ ເຫັນກີ່ເໜືອນໄມ່ເຫັນ ຮູ່ເໜືອນໄມ່ຮູ້ ເພຣະທ່ານໄມ່ໜັກ ດຣມະໄມ່ໜັກ ໄນໄໜ່ເໜືອນກີເລສ ກີເລສມັນພລັກມັນດັນ ມັນອຍາກໃຫ້ພູດໃຫ້ຄຸຍໃຫ້ໂມໃຫ້ວັດ ມັນອຍາກໃຫຍ່ອ ກີເລສນີ້ຕ້ອງການ ແຕ່ຄວາມຍກຍອຍອຍ່າງເດືອນ ຄວາມຕໍາຫັນກີເລສໄມ່ຕ້ອງການ ຄໍາເປັນຄວາມຍກຍອແລ້ວຂອບໝາດ ຕັ້ງແຕ່ໂຄຕຣແໜ່ອງກີເລສມາ ມັນຂອບມາຕັ້ງແຕ່ໂຄຕຣແຕ່ແໜ່ອງມັນ ເພຣະຈະນີ້ ໄຄຣຍອນີ້ຈຶ່ງເປັນບ້າຂັ້ນທັນທີ ໄປຍອໄຄຮົກຕາມ

ແມ່ແດ່ທຳກີ່ຍັງຂອບຍອ ພົງຊີ ເຮຍກຕ້ວອຍ່າງມາໃຫ້ດູ ເຮາໄປລັນໃນບ້ານຂອງເຂາ ມີ ມາຕູບຕັວໜີ້ ນ່າຮັກມາກມາຕັວໜີ້ ເຕີຍ ຈົບ ອັນ ທູບ ມັນຮູ້ກາຍາຄນ ເຈົ້າຂອງເຂາ ບອກ ມາຕັວໜີ້ມັນນອນເຊຍ ມາຕັວໜີ້ມັນຮູ້ກາຍາຄນ ເຮາພູດຂະໄຮຮູ້ມາດ ເຊັ່ນ ເຮາບອກວ່າ ໄທັງໄປສະຮັນນີ້ທ່າປລາໃຫ້ໜ່ອຍ ເຂາຈະລົງທັນທີ ເຂາລູກຄີກັດເລຍຈະລົງໄປສະ ອູ້ຍ ໄນ ຕ້ອງລົງ ເຮາພູດເຊຍ ຈົບ ມາເລືຍ ປຸ້ບປັບກັດມານອນ ນິ້ນຟົງຊີ ບອກລົງໄປສະນີ້ໄປຫາ ປລາໃຫ້ໜ່ອຍ ເຂາກີໂດດລົງໄປເລຍທັນທີ ຍັ້ງໄມ່ລົງສະ ທັງນີ້ບອກໄມ່ເຂາແລ້ວກັດມາເລືຍ ພູດເຊຍ ຈົບ ເຂາກັດມານອນ ນີ້ເຂົ້າຮູ້ກາຍາຍ່າງນີ້ ເຊັ່ນ ເຮາຄຸຍກັນຍ່າງນີ້ ຈະໄປໄຫນມາໃຫນ ເຂາຈະນອນຟົງ ພອຕັງມອງ ເຂາຈະໄປຂຶ້ນຮັກກ່ອນແລ້ວ ໄປຮອຍໝື້ນແລ້ວ ນອນໝື້ນໃນຮອ ແລ້ວ ເຂົ້າຮູ້ເຮາພູດວ່າຈະໄປໄຫນ ເຂາຄອຍໄປກັບຮອ ເວລາຄຸຍເຮືອງອະໄຣ ຈົບ ນີ້ເຂົ້າຮູ້ມາດ

ຈາກນີ້ເຂາກົງພູດເບາ ຈົບ ນີ້ທີ່ຈະເຫັນເຮືອງສັດເຈັນ ມາກີ່ຂອບສຣເສຣີຢູ່ໄໜ່ຂອບຕິຈິນ ນິນທາ ພອພູດຍກຍອແລ້ວຫຼາເຝື່ອເລຍ ພອພູດຈົບລົງແລ້ວ ເຂາກົງພູດເບາ ຈົບ ນະທີ່ນີ້ເຂາໄມ່ພູດ ເລີຍດັ່ງອະໄຣນັກວ່າ ໂອບ້າ ແລ້ວ ຈົບ ພົງຊີນ່ ພວວ່າ ໂອບ້າ ເທັນນີ້ ແລ້ວ ຈົບ ເຂາໄມ່ ອີຍາກໃຫ້ຕໍາຫັນເຂາ ນີ້ລະກີເລສຂອບແຕ່ຍອ ຄວາມຕິຈິນນິນທາໄມ່ຂອບ ຍອເຫຼົ່າໄຮຍື່ງຂອບ ຈົບ ເປັນບ້າຍອເລຍ ນິ້ນລະຄນເປັນບ້າຍໝູ່ທຸກວັນນີ້ພຣະບ້າຍອ ອີຍາກໃຫ້ເຂານັບໜ້າຄືອຕາ ອີຍາກ ໃຫ້ເຂາວ່າຕົວມີ້ຕົວມີ້ເດັ່ນອະໄຣ ແຜ່ນໜ້າແຜ່ງໜ້າ ແຜ່ນກັນໄປ ແຜ່ນລົງກອງໄຟ ຈົມລົງໄປ ຈົບ ນີ້ກີເລສຫລອກລົງກອງໄຟໄມ່ບອກ

ຕ້ອນມາປະຕັບຮັນວ່າສ່ວຍວ່າງາມ ວ່າມີ້ມີຄຣີສຸຂ ສ່າງາມທຸກອ່າງ ອັນນີ້ກີເລສຂອບ ເພຣະຈະນີ້ຈຶ່ງຂອບປະຕັບຮັນກັນເຕີມບ້ານເຕີມເມືອງ ແລ້ວເວລາດູຈາກຫລັງມັນເຕີມດ້ວຍ ມີ້ຕໍ່ວ່າຍສິນພະຮູງພະຮູງ ກອງພະເນີນເທິນທີກ ທາສ້າງບ້ານຫລັງໃຫຍ່ ຈົບ ມາເກີບໜີ້ ມັນຕິດ ມີ້ເຂາມາກອງໄວ້ນີ້ໄມ່ມາດ ຕິກຫັງໜີ້ໄມ່ມາດ ມີແຕ່ຕິກບຣຈຸ່ນີ້ໄວ້ເຕີມມາດ ຂ້າງໜ້າ ນີ້ມັນເຂາມາປະຕັບຮັນໄວ້ວ່າສ່ວຍວ່າງາມ ຢຽມຮາຟູ້ຟ້າ ໄປຖ້າໃຫນມີແຕ່ຄວາມຮຽມຮາຟູ້ຟ້າ

กิเลสมันหลอกคนให้เป็นบ้า หนึ่นสินอยู่ข้างหลังมันไม่ดู นั่นละธรรมท่านดูหงษ์ข้างหน้า ดูหงษ์ข้างหลัง ท่านเห็นหมด

นี้พูดให้ฟันอองหงษ์หลายทราบ อย่าหาว่าหลวงตาบัวอุตรินะ มีไหมที่พูดนี่เวลา นี้ นี่จะกิเลสมันชอบแต่ย่อ ความจนตกรอกจนมุมมันไม่ให้อา茂พูดเลย ที่นี่การเทศนา ว่าการถ้าทำหนนิกิเลส กิเลสก็หาว่าพูดหยาบพูดสกปรกโสม พูดดุพูดเดือด คือตัวกิเลส นั้นตัวหยาบโลนที่สุด ตัวสกปรกโสมที่สุด ตัวโหดร้ายหารุณที่สุด แต่ไปแตะมันไม่ได้ นะ ต้องบอกว่ามันดีที่สุดไม่มีอะไรเกินกิเลส กิเลสนี้ดีที่สุด ยกยออย่างนี้แล้วเป็นไอ้ตูบ เลย ไอ้ตูบไปตำหนินมันว่าไอ้บ้าอย่างนี้มัน แล้วขึ้นเลย นี่จะกิเลส แล้วไม่มีคำว่าพอ ได้ เท่าไรก็ไม่พอ ทุกสิ่งทุกอย่างมีแต่ไม่พอทั้งนั้นเรื่องของกิเลส ถ้าเรื่องของธรรมแล้วพอ เป็นลำดับลำดับ พอเป็นลำดับลำดับยังไง เอาнакปฏิบัติเข้าจับกัน

นี่จะกิเลสเป็นบุตติคือนักทำความจริงของธรรมหงษ์หลาย เอ้า ภานุลงไป เราจะได้ เห็นขั้นความพอของธรรม พอเจริญภานุลงไปจิตมีความสงบเย็นใจขนาดไหน ๆ อิ่ม เอิบ ๆ อยู่ในนั้น ยินดีอยู่ในนั้น ฟัดจนกระทึ่งถึงเต็มเหนี่ยวแห่งความสงบ ท่านเรียก ว่าสามาริเต็มภูมิ เหมือนน้ำเต็มแก้ว พอ ไม่ได้ศีบได้คลานเป็นบ้าไปไหนอีกนะ

ที่นี่ออกทางด้านปัญญา กิเลสอยู่ที่ไหน นั้นเหมือนเชือไฟ ปัญญาจะเป็นเหมือน ไฟ ลูกalam ๆ เพาไหเมตตลอด ๆ เป็นอัตโนมัติ ๆ จนกระทึ่งเผากิเลสแหลกหมด ไม่มี อะไรติดค้างภายในใจแล้ว สติปัญญาพอ นั้นเห็นใหม่ เพราะเข้าถึงขั้นเมืองพอแล้ว นิพพานคือเมืองพอ ใจที่บริสุทธิ์เต็มที่แล้วเรียกว่าใจที่พอ หรือเรียกว่าใจเป็นธรรมธาตุ นี้พอ ท่านถึงขั้นนั้นแล้วท่านจึงพอทั้งหมด ไม่หวังอะไรไม่เอาอะไรมาก่อนแล้ว นี่เรียกว่าพอ ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ ธรรมมีพอเป็นลำดับลำดับ กิเลสไม่มีคำว่าพอ จึงเป็นข้าศึกกัน ตลอดมาอย่างนี้ จึงต้องมีธรรมเป็นเครื่องกำกับบีบบังคับกันไว้ ไม่ย่างนั้นน้ำล้นฝั่ง ๆ แล้วไฟไหม้โลกฉินหายawayปวงหมด ต้องมีธรรมเป็นนำดับไฟ ระงับดับกันไว้พ้อยพอ เป็นพอยไป ไม่ให้แผลเพาจนเกินไป นี่เรียกว่าธรรม ขอให้ฟันอองหงษ์หลายทราบเอาว่า

วันนี้ที่แรกเราจะพูดถึงเรื่องห่วงธาตุห่วงขันธ์ของเรา แต่ก่อนก็ห่วงทางด้านอรรถ ด้านธรรม เวลาออกปฏิบัติแล้วมีตั้งแต่จิตใจดจ่อต่อเนื่องตลอดเวลา กับด้านอรรถด้าน ธรรม ความพากความเพียรจะเป็นจะตายไม่คำนึง หัวจะครองมรรคผลนิพพานอย่าง เดียวเท่านั้น อันนั้นเป็นจุดมุ่งหมาย แล้วก็ถึงความพากความเพียรความอดความทน เข้าไปนั้นหมด ทุกข์ขันดใหญ่ไม่เห็นว่าทุกข์ มีแต่จะเอาให้ได้ ๆ พอถึงขั้นพอแล้วสิ่ง เหล่านี้ก็ล้มไปตาม ๆ กันหมด เรื่องความพากเพียร เพียรไปหาอะไร เมื่อนักบราบ ประทานอิ่มแล้วรับประทานหาอะไรอีก แต่รับประทานอิ่มแล้วเห็นอันนั้นยังว่า ไอ้นี่ดินนะ

ยังว่าจะ ยังไม่พอนะ แต่ธรรมพอด้วยประการทั้งปวง ไม่เหมือนเรื่องโลก นี่จะคำว่าพอกิจใจพอเป็นอย่างนั้น

นี่มาสอนพื่น้องทั้งหลายสอนด้วยความพอนะ เรายังไม่ได้สอนด้วยความบกพร่อง ในสิ่งใดแม้นิดเท่าเม็ดหินเม็ดทราย ในหัวใจของเราไม่มี มีแต่พอล้วน ๆ คำว่าพอนี้กับความเมตตาที่อ่อนนิ่มครอบโลกธาตุ ชีมชาบไปได้หมดความเมตตาที่นี่หลักธรรมชาติ แห่งธรรมทั้งหลาย ผู้รู้ธรรมแท้รู้อย่างนี้ รู้ตามตั้รับตำรา มันตำราของธรรม ไม่ใช่ธรรมรู้ซึ่งของธรรม ตำราของธรรม รู้ซึ่งของบางข่องบุญของนรกรสวรรค์ พระมหาลูก นิพพาน ตลอดเปรตผีประเภทต่าง ๆ ไม่ใช่ตัวสิ่งเหล่านี้นะ แต่เวลาปฏิบัติแล้วเข้าไปเจอลิ่งเหล่านี้ที่แสดงไว้ในตำรา พระพุทธเจ้าเห็นแล้วรู้แล้วจึงนำมาแสดง แต่พากนี้ได้อ่านแต่หนังสือไม่เห็นตัวจริง พระพุทธเจ้าเห็นทั้งตัวจริง แสดงเอาไว้ด้วย แล้วพากนี้ไปจดจำรึกมา อย่างที่ว่าพระไตรปิฎก ๆ จึงได้เพียงเล็กน้อยนะ พระไตรปิฎกเราอย่าเข้าใจว่ามากนะ

พระไตรปิฎกคืออะไร ไตร แปลว่า สาม ปิฎก ๆ แปลว่า ภานุ สำหรับรับพระสูตร พระสูตตันตปิฎก พระวินัย พระปรมาตถ สามประเภทนี้รวมแล้วท่านเรียก พระไตรปิฎก ท่านไปจดจำรึกมานี้พ่อประมาณ ๆ คือเอาแต่หลักเกณฑ์ที่สำคัญ ๆ ออกมา เหมือนกับว่า ไม่นี้เอามาทั้งตัน ให้มาเลือยมาจาระในเอา เอาตันมันมา ได้ตันทุนมาแล้ว เอามาเลือย จะเลือยประเภทไหน เป็นกระดานประเภทไหน จะทำประโยชน์จากไม่ท่อนนี้ด้วยวิธีการใดให้เลือย เอามาใส่กับลบเหลี่ยม ไปเจาะไปสิ่ว เป็นบ้านเป็นเรือน เป็นตู้อะไรก็แล้วแต่ ออกมาจากไม่ท่อนนั้นแหละ อันนี้คำว่าธรรมภัยในใจของท่านนั้น เต็มแล้ว ท่านเออกมาเป็นพระไตรปิฎก

พระไตรปิฎกเลยกลายเป็นไม้ทั้งท่อน ๆ คือท่านเอาแต่สำคัญ ๆ ออกมา ถ้าจะพรบนามหมดอ่านไม่จบ จนกระทั่งวันตายก็อ่านไม่จบ ท่านจึงคัดเลือกออกมาน่าท่านนั้นนี่พระไตรปิฎก นี่ท่านบอกชื่อบอกนามให้ตามอันนี้เข้าไปด้วยภาคปฏิบัติ ที่นี่พอกภาคปฏิบัติตามเข้าไป ตามเข้าไปเพื่อเห็นตัวจริง มันก็เห็นตัวจริงนะชี เพาะแสดงไว้พระไตรปิฎก ออกมาจากตัวจริงของจริงทั้งนั้น เมื่อตามพระไตรปิฎกคือตำรับตำรา นี่เป็นแบบแปลนแผนผัง ตามไป ๆ ก็ไปรู้ไปเห็นลิ่งเหล่านี้เป็นลำดับลำด้า

ธรรมที่มาในพระไตรปิฎกดังที่พ่อแม่ครูอาจารย์มั่นท่านแสดงเอาไว้ว่า ธรรมที่มาในพระไตรปิฎกในคัมภีร์ในланนั้น เท่ากับน้ำในตุ่มในใหญ่เท่านั้น แต่ธรรมที่ไม่ได้มามาในคัมภีร์ในланนี้เท่ากับห้องฟ้ามหาสมุทร พังซินะ ห้างไกลกันใหม นั่นจะธรรมที่พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านทรงเอาไว้ท้องฟ้ามหาสมุทร อันนี้ในตุ่มในใหญ่ท่านจดจำรึก

ออกมาเพียงเท่านี้ นี่จะธรรม ชื่อของธรรม ธรรมแท้ ชื่อของธรรมมี นั่นจะท่านแสดง เอาไว้เป็นสต ฯ ร้อน ๆ มีตนมีตัวตลอดเวลา

ขอให้ตามตำราที่ท่านสอนเข้าไปเดอะ จะไปเจอกองจริงนี้ทั้งนั้น ไม่ครึ่มล้าสมัย ว่ากองจริงที่ท่านระบุถึงนั้นนานี้สูญหายไปแล้วไม่มี เช่น นาปไม่มี บุญไม่มี นรก สวรรค์ พระมหโลก นิพพาน ไม่มีอย่างนี้ เป็นไปไม่ได้เลย คือท่านแสดงมาจากนั้น มีตลอดเวลา ถ้ายากรู้อยากรู้เห็น ให้ตามตำราดีอแบบแปลนนี้เข้าไปหาอันนั้น เราจะเจอตลอดเวลา มีอยู่นั้นตั้งกับตั้งกับปี เช่นเดียวกับกิเลสมีอยู่ตั้งกับตั้งกับปีนั้นแล ไม่ได้สูญหายไปไหน

ใครชอบทางไหน ทำทางไหน ได้ทางนั้น ชอบนาปทำนาป เป็นนาปทันทีขึ้นที่หัวใจของผู้ทำ เปื้องตันคิดขึ้นมาเป็นนาปที่หัวใจ พุดออกมากเป็นนาปที่ปาก ทำลงไปเป็นนาปที่กาย สุดท้ายก็กาย วาจา ใจ บรรจุนาปทั้งนั้น อยู่ในคนคนนั้น

เราจะไปลบล้างบุญนาปที่ไหน ลบล้างไม่ได้ ถ้าไม่ลบล้างบุญนาปที่เจ้าของเป็นผู้ทำเอง อย่าทำ นั่น ถ้าไม่ทำบาก็ไม่เกิด บุญถ้าไม่ทำ บุญก็ไม่เกิด เสมอกันเลยอย่างนี้ พร้อมที่จะให้ผลด้วยกันทั้งบุญทั้งนาปนั้นแหละ แล้วนรก สวรรค์ ก็มีไว้สำหรับคนซึ่ง คนดีจะได้ไปเสวยกรรม เช่น ผู้ทำนาปทำกรรมอะไร ควรจะไปเสวยความชั่วทางไหนก็ไปตามนั้น มีที่อยู่ มีที่เสวย เช่นเดียวกัน ผู้ไปสวรรค์ พระมหโลก นิพพาน นั่นสถานที่สำหรับคนสร้างคุณงามความดี มีพร้อมสมบูรณ์อย่างนี้

เรารอย่าไปตื่นໄ้อเรื่องกิเลสมันหลอก มันกลบธรรมไม่ให้มี ฯ เป็นอย่างนั้นนะ ธรรมมีมาตั้งแต่กับปีหนากลได เช่นเดียวกับกิเลสมีมาตั้งแต่กับปีหนากลไดเช่นเดียวกัน ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน ลิ่งที่ถูกกลบล้างว่าเรียว่าว่าแหลม เช่น ศาสนาเรียวแหลม ก็คือกิเลสนั้นเองมันโฉมตือธรรมลบล้างธรรมไม่ให้มี จะให้สร้างแต่ กิเลสเอาไฟเผาหัวคนเท่านั้น ถ้าสร้างธรรมมันเป็นน้ำดับไฟกิเลส กิเลสมันจึงอุกทางนี้ เสมอ ลบล้างความดี ไม่ให้พอยู่ในการที่จะทำความดี ขอให้พ่นองทั้งหลายจำเอาว่าทุก คนนะ

วันไหนก็เทคนิคทุกวัน ฯ เปื้องต้นเทคนิคเรื่องความเป็นห่วงตัวเอง แล้วพอเวลาไปสุดเหวี่ยงเต็มกำลังความสามารถถึงที่มุ่งหมายตายใจได้แล้ว หมดห่วง เราจึงไม่มีอะไรห่วงในสามแเดนโลกธาตุ ห่วงแต่หัวใจของโลกเท่านั้นเอง นอกนั้นเราไม่ห่วง ธาตุขั้นธ่องเราก็เป็นเครื่องมือ เหมือนเครื่องมือทำอันนั้นอันนี้ไป เอามาใช้ไปอย่างนั้น ละ เมื่อใจคงอยู่ก็นำลิ่งเหล่านี้มาใช้ ถ้าหมดสภาพแล้วก็ใช้ไม่ได้ เหมือนเครื่องมือเรา เสียหายชำรุดไปนั้นเอง ใช้ไม่ได้ อันนี้ร่างกายของเราชำรุดແง່ไหน ฯ ผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ร่างกายก็ลดลง ฯ ถ้าร่างกายหมดสภาพก็หมดประโยชน์เลย

อันนี้ก็เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ทำประโยชน์แก่สัตว์โลก เราถึงไม่ได้ห่วงมันยิ่งกว่าห่วงโลกนะ พยายามเต็มกำลังความสามารถทุกด้านทุกทาง ขอให้พื้น้องทั้งหลายได้อุตสาห์พยายาม ตั้งจิตตั้งใจบำเพ็ญคุณงามความดี การกุศลนี้เป็นเครื่องหนุนเราตลอดมาตั้งกับตั้งก้าลปีแล้วนะ อย่าให้กิเลสมาลบได้ว่าบ้าไม่มี บุญไม่มี จะเหลกนานะ แหลกเรานั้นแหลกผู้หลงกลิกิเลส กิเลสเกิดขึ้นจากใจเรา และมันก็หลอกตัวเราให้จมตลอดมา เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

วันที่ ๑๐ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๕ บาท ๗๕ สตางค์ долลาร์ ๑๙ ดอลล์ ได้เป็นประจำไปทุกวัน ๆ ทองคำทั้งหมดทั้งที่หลอมแล้วและยังไม่หลอมได้ทองคำ ๒,๑๒๔ กิโล ยังขาดอยู่ ๑,๔๗๖ กิโล จะครบจำนวนสี่พันกิโล สี่พันนี้ยืนตัวไว้เลย ชาติไทยของเราต้องเอาให้ได้สี่พันกิโลเป็นอย่างน้อย เป็นพื้นฐานไว้เลยในการช่วยชาติคราวนี้

(ผมจาก ร.พ.ท่าคันโภ จ.กาฬสินธุ์ มาขอความอนุเคราะห์เครื่องมือจากหลวงตามารับ) เครื่องมืออะไรล่ะ (เอาไปตรวจเลือดคนไข้) เอาไว้นั้นเสียก่อนนะ หนักมากเรา ทุกอย่าง ๆ หนักมากนะ (ครั้งที่สองแล้วค่าหลวงตา หลวงตามาอกให้มาครั้งที่สอง) เออ ครั้งที่สามก็ไม่ได้ ครั้งที่สี่ก็ไม่ได้ ถ้าไม่มี ครั้งที่ร้อยก็ไม่ได้ ถ้าไม่มี ถ้ามีแล้ว ครั้งเดียวได้เลย เช้าใจใหม่

เมื่อวานนี้ก็มา ร.พ.กมลาสัย จ.กาฬสินธุ์ มาขอ金ไม่ได้ ระยะนี้กำลังหนักมากนะ เรา หนักมากจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดा ดังที่เคยพูดแล้ว ตึกกี่หลัง โรงเรียน กำลัง นี่เรื่องหนักนั่น พากล้าน ๆ หลายล้าน ๆ ทั้งนั้น แล้วเครื่องมือก็ตกเข้ามาเรื่อย พอตกเข้ามาปีบก็จ่ายเรื่อย ๆ เราจะถือเอาเป็นประมาณจากบิลที่เข้าส่งมาจากโรงพยาบาล พอบิลส่งมาจำนวนเท่าไรแล้วจ่ายเลย ๆ เพราะเครื่องมือแพทย์เรามอบความไว้วางใจทุกอย่างให้หมอดูแลว่า ไม่มีครรภ์ดียิ่งกว่าหมอกีวกับเรื่องเครื่องมือแพทย์ เราจึงไม่จำเป็นจะต้องไปดู ค่อยฟังแต่ว่าถ้าบกพร่องตรงไหนแล้วหมอบอกเราเท่านั้นเอง ถ้าหมอบส่งบิลมาไม่บอกไม่กล่าวอะไร แสดงว่าสมบูรณ์แล้ว จ่ายตามนั้น ๆ มาเรื่อย ๆ ตลอดมาอย่างนี้

(หลวงตามาจาก ร.พ.นามน จ.กาฬสินธุ์ ค่า มากขอเครื่องมือแพทย์) เครื่องมืออะไรเครื่องมือแพทย์นั่น (เครื่องมือติดตามคลื่นหัวใจค่า) อย่างนั้นแล้ว มันไม่หวานไม่ไหวอย่างที่พูดอยู่เดียวันนี้ จะทำยังไง วันนี้สองโรงพยาบาลแล้ว จะตายหลวงตาบ้าง งบประมาณวัดป้าบ้านตาด หลวงตาบัวเลยจะตาย มันไม่ไหว หนักจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมด้า เราหนักมาก เรื่องการช่วยโลกเราหนักมากจริง ๆ รายการอะไรก็เอาไว้เสียก่อน มันหนักมากยังรับไม่ได้ ที่จำเป็น ๆ ก็มีเยอะ ยังให้ไม่ได้นะเวลานี้ คือมันไม่มี

นี่จะทิวเงินหมุนเวียน พื้นทองทึ้งหลายทราบเจาะ จะทิวเงินหมุนเวียนนี้หมุนไปอย่างนี้จะ หมุนไปตามโรงรำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ ที่ราชการต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย จะอาศัยเงินหมุนเวียนนี้ออก ส่วนเงินที่เก็บไว้เพื่อจะซื้อทองคำ อันนั้นแต่ไม่ได้ส่วนไว้เป็นพิเศษ ส่วนนอกจากนั้น อันไหนที่จะควรออกทางไหน ก็เรียกว่าเงินหมุนเวียน ออกไปเรื่อย ๆ แต่ที่ยังไม่ออก รอ ยังเป็นก้าวก้าวอยู่ เช่นอย่าง ๕๐ กว่าล้านนี้ ก้าว ก้าว รอ ระหว่างทองคำกับเงินหมุนเวียนเพื่อประชาชนทั่วประเทศ ทางไหน ระยะใด จุดใด ที่มีหนักมากกว่ากันแล้ว เราจะออกจุดนั้น ๆ

ถ้าหากว่าพอถูกใจไป เงินจำนวนเก็บไว้นี้มันหนักอยู่ที่ทองคำอยู่แล้ว รอหมุนเข้าทองคำ เงินเหล่านี้จะไม่มีปัญหาเลย เข้าปุบเดียวเลย ที่รอเวลา呢ก็คือรอความจำเป็นของพื้นของชาวไทยเราดังที่มาเหล่านี้ มาเกี่ยวกับเรื่องเงินหมุนเวียน เราเอาเงินจำนวนนี้ออกช่วยโลก กรุณาทราบไว้อย่างนี้ตลอดไปด้วย หลวงตาจะปฏิบัติอย่างนี้ต่อประเทศชาติบ้านเมืองและต่อโลกตลอดไปอย่างนี้ จนกระทั่งวันตาย ให้พร

เมื่อเช้านี้ก็เล่นกับกระจะกับกระแต มันมาวิ่งวนเวียนอยู่ข้างทางจังกรม กระแตตัวกำลังน่ารักตัวรุน ๆ แล้วก็กระจะมันก็มาวิ่งรอบทางจังกรมเรา มาเที่ยวอยู่นั้น กระแตมันก็วิ่งไปวิ่งมา เราเลยเพลินดูกระแตเล่ายิ่งเดินจังกรม สูมาหาอะไร คุยกับเขาไม่กับเขา เขาไม่ได้คุยกับเรานะ เรายากคุยกับเขาระเป็นบ้าเลย คือคุยกับความเมตตามะไม่ใช่อะไร รักก็รักด้วยความเมตตา เขายามาเล่นอยู่ด้วยเมื่อเช้านี้ เดินจังกรมอยู่ข้างในเขามาไม่กลัว กระรอกก็ไม่มีกลัวเลยนะ คือกลัวอำนาจแต่ไม่กลัวทำลาย มีสองอย่าง คือกลัวอำนาจ คือเราอำนาจเหนือเขา เขายังไม่ได้กลัวอันตรายนะ คือเขามาไม่ได้กลัวว่าเราจะฟ่าเขา เขากลัวอำนาจเจย ๆ พอเราไปนี่เขายอมเป็นทางนั้นเสีย ไปนั้นยอมเป็นมนี้เสีย เรียกว่ากลัวอำนาจ ไม่ได้กลัวฟ่า ให้ สัตว์กลัวแบบนี้

เมื่อวานนี้ไป รพ.บ้านแพง เอาไปให้วัดด้วย โรงพยาบาลด้วย วันไหนทึ้งวัดทึ้งโรงพยาบาลนี้หนักมากนนะ รถวิ่งเร็วไม่ค่อยได้เต็มเม็ดเลย แล้วรถนี้แข็งแรงด้วย เอาได้เต็มคันเลย ถ้าวันไหนไปเฉพาะโรงพยาบาลก็พอดี ก็เรากำไว้พอดี ถ้าวันไหนมีวัดด้วย เป็นส่วนเพิ่มแล้วหนักมาก เมื่อวานนี้ไปทึ้งวัดด้วย ทึ้งโรงพยาบาลด้วย หนักมาก

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd